

Geachte Minister Schouten,

Wij zijn vanuit ons hele hart ongelofelijk blij dat de stroomband nog steeds is toegestaan. En net zo blij zijn we met onze gedragsdeskundige, die ons geweldig heeft begeleid. Zij gaf en geeft ons veel duidelijke informatie over honden en daarbij onder andere ook met hulp bij het op de goede manier gebruiken van de stroomband, om zo onze zware problemen die we met onze tweede hond hadden te kunnen oplossen. De situatie was ronduit gevaarlijk, wij waren ten einde raad en dachten eigenlijk al dat we onze hond zouden moeten laten afmaken. Ik wil u graag onze ervaring vertellen. Ik hoop dat u daardoor toch een andere visie over stroombanden krijgt en dat u tot de beslissing komt deze banden niet te verbieden.

Eind oktober 2019 brak de lang gevreesde dag aan. Na 13,5 jaar moesten wij afscheid nemen van onze trouwe Golden Retriever Bowie. Het verdriet was groot en het gemis werd met de dag groter. Vooral de jongste van het gezin, inmiddels een jongedame van 18 jaar en een grote dierenvriend, had het er erg moeilijk mee. We wilden toch weer graag een hond en zo kwam het dat we op 21 februari 2020 onze Elijah gingen ophalen van Schiphol.

Elijah is een Griekse Herder, een zwerfhond die op een leeftijd van ca. 4 maanden bij ons kwam. Elijah werd met veel liefde ontvangen. De aandacht en knuffels konden niet op en hij bleek een echt fotomodel te zijn. Iedereen uit het gezin was binnen een mum van tijd helemaal verzot op deze haarbal en Elijah leek ook zijn plekje te hebben gevonden.

En toen veranderde er iets in het gedrag. Elijah begon stukje bij beetje met agressie te reageren. De monteur van de vaatwasser werd flink toe gebluft, zo ook de pakketbezorger en uiteindelijk veranderde ook de houding van Elijah naar mijn schoonzoon. Elijah gromde naar hem wanneer hij voorbij liep. Hij werd steeds fanatieker en uiteindelijk moesten we voorkomen dat Elijah niet in de aanval zou gaan. Dit gedrag werd uitgebreid naar zijn vriendin, mijn oudste dochter. Beide werden zo bang voor zijn gegrom, het ontbloten van zijn scherpe tanden en dreigend gedrag dat we besloten om professionele hulp in te roepen.

We vonden via internet een therapeut die aangaf veel ervaring omtrent agressief gedrag bij honden te hebben en nodigden hem uit voor een sessie bij ons thuis. Deze trainer leerde ons dat je het ongewenste gedrag kon afleren door de hond te belonen, letterlijk met hondensnoepjes, wanneer hij geen ongewenst gedrag toonde waar hij dat voorheen wel zou doen.

Mijn dochter en haar vriend moesten terwijl hij de hond aan de riem, al zittend, vasthield, de volgende handelingen doen: van buiten naar binnen komen, een kleedje van de bank optillen, over de bank heen buigen, etc., Op het moment dat Elijah zou grommen, blaffen of zou proberen op hen af te springen probeerde de trainer Elijah 's aandacht af te wenden door hem naar zijn hand vol snoepjes te lokken. Zodra Elijah dit deed kreeg hij een snoepje. Na een sessie van 3 uur in totaal, kregen wij de opdracht om dit iedere dag te oefenen en dan zouden we zien dat het gedrag van onze hond zou veranderen.

Nou, niets bleek minder waar. Elijah had al snel door wat er van hem verwacht werd wanneer er geoefend werd en deed braaf wat er van hem verwacht werd. Hij sloeg al gauw totaal geen aandacht meer op wat mijn dochter of schoonzoon aan het doen waren en keek al direct naar de hand met snoepjes om zijn beloning in ontvangst te nemen. Maar zodra de training over was en iedereen weer zijn normale gang van zaken oppakte, viel Elijah meteen weer terug in zijn agressieve gedrag.

Op een dag ging het goed mis. Mijn dochter wilde naar de achterdeur langs de hond lopen en dat vond hij niet goed. Hij besprong haar vrijwel direct (dus met maar heel kort grommen vooraf) en greep haar in haar bovenbeen. Gelukkig was het geen beet tot bloedens toe en bleef het bij een schram en uiteindelijk een flinke blauwe plek, maar het was duidelijk. Zo ging het niet langer. Er moest een muilkorf komen om mijn dochter en haar vriend te beschermen.

Een muilkorf kan natuurlijk geen blijvende oplossing zijn en zo zijn we op zoek gegaan naar andere mogelijkheden van training en die vonden we. Dit was duidelijk een andere aanpak waarbij goed gekeken werd naar het oer-gedrag van honden en hun afkomst van de wolven. En met name de openheid, duidelijkheid en zekerheid waarop deze gedragsdeskundige op haar website over haar successen in gedragsverandering bij dominante en agressieve honden communiceert, en de vele blije reviews van mensen die dit proces succesvol bij haar hebben doorlopen gaven voor ons de doorslag. Hier moesten we zijn.

Zo kwam het dat we eind juni naar een persoonlijke intake zijn gegaan en we begonnen met de wekelijkse training in de groep, wat wel een flink stuk bij ons vandaan is, we rijden er ongeveer 50 minuten over. Al snel boekte we resultaat met het gedrag aan de lijn en het opvolgen van commando's maar ondanks het gebruik van een werpkettinkje en zelfs een tik op de neus maakte niet genoeg indruk op Elijah om zijn agressieve en dominante houding richting de oudste dochter en haar vriend te laten veranderen.

Elijah, die zonder muilkorf rond mocht lopen wanneer de oudste en haar vriend niet aanwezig waren, greep op een avond ook mijn middelste dochter in haar pols. En dit keer was het wel goed mis. Elijah greep haar bij de pols toen zij van de bank af stapte en met haar voet per ongeluk hem aanstootte. Door de schrik van de aanval, viel ze op de hond en drukten de tanden van Elijah door tot diep in de huid. Een bezoek aan het ziekenhuis en een Tetanus prik konden dit keer niet achterwege blijven. We waren ten einde raad; hoe kunnen we nu nog verder met Elijah. Betekent dit het onvermijdelijke? Moeten we dan echt hem in laten slapen? Een ander tehuis vinden gaat ook niet lukken met een hond met dit probleemgedrag.....

Ik heb mijn wanhoop uitgebreid besproken met onze gedragsdeskundige. Samen kwamen we tot de conclusie dat er nog maar één optie was: De stroomband..... Zij heeft ons geholpen om de juiste band aan te schaffen en heeft ons vervolgens uitgenodigd om tijdens een trainingsweekend de zaterdag en de zondag bij te wonen om onder haar begeleiding de trainingshalsband te gaan gebruiken.

Wat er toen gebeurde had ik nooit verwacht.

Elijah vertoonde altijd direct grommend en bijtend gedrag wanneer hij in de bench zat of lag en je in de buurt probeerde te komen. Deze situatie hebben we op locatie van de hondenschool nagebootst en ja hoor, ook hier liet Elijah zijn agressieve gedrag direct zien, maar dit keer niet zonder consequentie voor hemzelf. Direct toen hij begon te grommen kreeg hij een schok en hij was voor het eerst onder de indruk. Dit had hij niet verwacht. Hier was meneer dus wel van onder de indruk en dit terwijl de intensiteit van de stroomband niet eens zo hoog was!

We herhaalden deze oefening een aantal keren en zie daar. Hij liet het allemaal rustig begaan. Bij het zien van deze enorme verandering in zijn gedrag hielden mijn ogen het niet meer droog. Zou Elijah dan toch een toekomst in ons gezin hebben?

Inmiddels zijn we al weer een aantal weken verder. De stroomband hoeven we al niet meer te gebruiken. We zijn zielsgelukkig. We hebben een doorbraak in zijn gedrag. Door de aanpak van deze deskundige, haar expertise, ook betreffende het juist om kunnen gaan met een hulpmiddel zoals de stroomband, hebben we nu een hele leuke, gezellige hond teruggekregen in ons gezin. En misschien nog wel belangrijker: we hebben het leven van Elijah niet alleen leuker kunnen maken maar zelfs kunnen besparen!

Ondertussen weet ik dat wij niet de enige zijn met dit soort problemen. Daarom weet ik nu uit eigen ervaring dat het zo belangrijk is dat de stroomband niet wordt verboden. Wij hebben hem goed leren gebruiken. Ook hebben we daarnaast veel andere kennis over onze hond gekregen. En we weten nu ook, dat niet alles alleen met een stroomband op te lossen is, we hebben ook in onze cursus geleerd om onze omgang met Elijah te veranderen.

Maar door de stroomband is er nu een fijne relatie met hem en zijn we weer veilig. U heeft er geen idee van hoe moeilijk het voor ons zou zijn geweest als we onze hond hadden moeten laten afmaken.

Terwijl dat niet nodig is. Ook vele andere mensen willen hun hond niet laten afmaken. Ook in de toekomst niet. Daarom neem ik de moeite om u dit te laten weten. Zodat anderen deze problemen ook kunnen blijven oplossen onder begeleiding van een ervaren deskundige.

Heeft u nog vragen en wilt u meer weten neem dan gerust contact met me op, ik zal u graag van dienst zijn.

Met vriendelijke groet,

Miranda Menkveld
Maarssen

Menkveldmiranda@gmail.com